

Nume, prenume _____ / An, grupă _____

I. Distingeți între regimul acțiunii în simulație și cel al acțiunii pauliene din perspectiva prescripției extinctive. (max. 5 rânduri)

BAREM: Acțiunea în simulație, fiind una în constatare, este imprescriptibilă extinctiv. Desigur, acțiunea în simulație este însoțită de o altă acțiune (e.g., în executarea contractului secret). Astfel, acțiunea în simulație nu mai poate fi admisă, dacă acțiunea ce o însoțește este prescrisă. Acțiunea pauliană este supusă unui termen de prescripție, cu o durată de 1 an.

II. Ce înțelegeți prin „raport de prepușenie” ? (max. 3 rânduri)

BAREM: Raportul de prepușenie este unul de subordonare. Vz., art. 1373 alin. (2) C. civ.

III. Grile:

1. O ofertă: niciun răspuns

a) adresată unui absent și însoțită de un termen rezonabil, nu mai poate fi revocată după ce ajunge la destinatar, ea trebuind menținută în interiorul aceluși termen, orice revocare fiind ineficace și, deci, inaptă să împiedice încheierea contractului, presupunând că ofertantul receptează acceptarea în interiorul termenului rezonabil;

b) adresată unui prezent, poate fi însoțită de un termen de acceptare, stabilit de ofertant, dar dacă ofertantul omite să stabilească un termen, acea ofertă va fi însoțită de un termen rezonabil de acceptare, înăuntrul căruia să poată fi analizată de destinatar;

c) este validă, chiar dacă omite să cuprindă toate elementele esențiale și toate elementele secundare ale contractului proiectat, deoarece, la nevoie, aceste elemente pot fi stabilite de instanță, care va ține cont de natura contractului ce urmează încheiat;

2. A falsifică o procură de vânzare a unui imobil, astfel încât aceasta să pară perfectată în fața unui notar german. M, mandantul indicat în procura falsificată decedase cu câteva zile înainte de data indicată în procură ca fiind cea a perfectării acesteia. Utilizând procura, A vinde lui B, în fața notarului N, imobilul proprietatea lui M. Actul astfel încheiat: c (1309 alin. 2)

a) va putea fi opus moștenitorilor lui M, în virtutea regulii *error communis facit ius*;

b) va fi considerat valabil ca vânzare în virtutea teoriei reprezentării aparente;

c) va fi declarat inopozabil moștenitorilor lui M deoarece a fost încheiat în lipsa puterii de reprezentare.

3. Pactul de opțiune: niciun răspuns

a) atunci când pregătește o vânzare imobiliară, se deosebește de o donație deghizată, în sensul că pactul nu este translativ de proprietate, pe când donația este aptă să transfere proprietatea, dar se aseamănă cu acea donație, în sensul că ambele sunt contracte solemne, forma autentică fiind una *ad validitatem*;

b) nu necesită o hotărâre care să țină loc de contract proiectat, în măsura în care bunul este deținut de beneficiarul pactului, dar presupune o hotărâre judecătorească care va ține loc de contract, atunci când bunul este deținut de un terț, nu de beneficiarul opțiunii;

c) se aseamănă cu un pact de preferință, în sensul că ambele sunt supuse unui termen extinctiv, care nu poate depăși 5 ani, iar dacă cei 5 ani sunt depășiți, termenul se reduce la 5 ani;

4. Executarea silită în natură: c, art. 1.527-1.529 CC

a) nu este posibilă în cazul obligațiilor de a face;

b) este admisibilă numai în cazul obligațiilor de a da și a nu face;

c) în principiu, este întotdeauna posibilă, sub rezerva obligațiilor *intuitu personae* și a imposibilității de executare, fortuită sau culpabilă ;

5. Contractul cu sine însuși: b)

a) este lovit de o nulitate relativă, care îl protejează pe reprezentant, deoarece acesta este pus în situația unui conflict de interese, pe care îl poate evita numai prin anularea contractului;

b) își poate face apariția, atunci când o persoană încheie o vânzare, aflându-se în poziția de cumpărător, ca reprezentant al unei alte persoane și totodată în poziția de vânzător în nume propriu;

c) se deosebește de dubla reprezentare, în sensul că, în cazul celei din urmă, se aplică nulitatea absolută, pe când în situația contractului cu sine însuși doar nulitatea relativă care ocrotește interesul particular al reprezentantului;

6. Punerea în întârziere a creditorului produce următoarele efecte: c, art. 1.511 CC

a) creditorul pierde dreptul la executarea în natură a obligației, iar debitorul nu poate fi ținut la restituirea fructelor;

b) debitorul suportă riscul pieririi fortuite a bunului, în actele translativ de proprietate;

c) creditorul suportă riscul imposibilității fortuite de executare.

7. Obligația de plată a unei sume de bani este, în principiu: b, c, art. 1.494, 1.634 alin. 6 CC

a) cherabilă;

b) executabilă la domiciliul sau sediul creditorului;

c) nu este susceptibilă de încetare sau suspendare pentru motivul imposibilității fortuite de executare a obligațiilor.

8. O clauză neuzuală: c)

a) poate fi stabilită în favoarea celui care o propune sau în folosul partenerului contractual, însă ea produce efecte doar dacă partenerul o acceptă expres și în scris;

b) este stabilită unilateral și poate fi supusă negocierii sau nu, însă, atunci când este negociată, prevalează asupra clauzelor standard;

c) poate fi o clauză standard care restrânge libertatea de a contracta cu alte persoane a celui căruia îi este impusă;

9. În ipoteza unei vânzări fictive imobiliare, în conflictul dintre creditorii părților: a, art. 1.291 alin. 2 CC

a) vor fi preferați creditorii înstrăinătorului aparent, dacă creanța lor este anterioară contractului secret;

b) vor fi preferați creditorii dobânditorului aparent, dacă au obținut notarea urmăririi silite în cartea funciară;

c) vor fi preferați creditorii dobânditorului sau înstrăinătorului aparenti, după cum au notat sau nu în cartea funciară urmărirea silită.

10. Atunci când doi profesioniști, aflați în exercițiul activității unei întreprinderi, își asumă o obligație pecuniară: a), b)

a) în caz de neexecutare, rezoluțiunea se poate invoca fără vreo punere în întârziere, chiar dacă ar lipsi un pact comisoriu, care, în mod expres, să înlăture necesitatea punerii în întârziere;

b) creditorul poate pretinde întreaga prestație de la oricare dintre cei doi debitori, chiar fără o stipulare expresă a solidarității pasive, iar, ca regulă, insolvabilitatea unuia dintre codebitori va fi suportată de celălalt codebitor, nu de creditor;

c) în caz de neexecutare la scadență, codebitorii nu datorează daune-interese moratorii de la exigibilitatea obligației, ci de la expirarea termenului suplimentar de executare, care le-a fost oferit de creditor, prin punerea în întârziere;

11. În caz de plată nedatorată: b)

a) *solvens*-ul, la alegerea sa, poate pretinde restituirea de la *accipiens*-ul, care a primit plata cu bună-credință și a renunțat la ipoteca creanței sale, sau de la adevăratul debitor, în temeiul subrogației în drepturile *accipiens*-ului dezinteresat prin plată;

b) este posibilă restituirea, dacă se plătește înainte de realizarea unei condiții suspensive sau dacă plata este făcută, prin dol, înainte de împlinirea unui termen suspensiv;

c) este posibilă restituirea, dacă, prin violență sau din eroare, se plătește înainte de împlinirea unui termen suspensiv, deoarece voința *solvens*-ului, la momentul plății, trebuie să fie clară (i.e., neafectată de eroare) și liberă (i.e., neafectată de violență);

12. În ipoteza unei clauze penale: a), b), c)

a) atunci când este stabilită ca echivalent al daunelor-interese moratorii, clauza poate fi cumulată cu executarea în natură sau cu rezoluțiunea; ea nu poate fi cumulată cu executarea în natură, ci doar cu rezoluțiunea, atunci când evaluează anticipat daunele-interese compensatorii;

b) penalitatea nu poate fi cerută, în caz de imposibilitate fortuită și definitivă de executare, însă debitorul va suporta riscul contractual, într-o convenție translativă de proprietate;

c) spre deosebire de situația unei arvune confirmatorii, creditorul nu poate apela la repararea prejudiciului potrivit dreptului comun, chiar dacă i-ar fi posibil să probeze o pagubă superioară și, în consecință, să obțină daune-interese într-un quantum mai ridicat;

13. Obligația naturală odată executată: niciun răspuns corect

a) debitorul poate cere restituirea prestației dacă a executat-o neștiind că obligația este naturală;

b) debitorul poate cere restituirea dacă este vorba de o obligație de a face;

c) debitorul nu poate cere niciodată restituirea prestației.

14. Acțiunea întemeiată pe îmbogățirea fără justă cauză: b și c

a) este imprescriptibilă atunci când presupune restituirea unui bun corporal;

b) este prescriptibilă în termenul general de prescripție;

c) este întotdeauna o acțiune personală.

15. Are o ipotecă legală: a, c, art. 2.386 CC

- a) promitentul-cumpărător asupra imobilului promis și înscris în C.F., pentru restituirea sumelor plătite în contul promisiunii de vânzare;
- b) mandatarul asupra imobilului administrat în baza unui contract de mandat, pentru restituirea cheltuielilor avansate în executarea mandatului;
- c) vânzătorul asupra imobilului vândut, pentru plata prețului;

16. Poate fi revocată pe calea acțiunii pauliene o plată făcută în executarea unui contract cu titlu oneros ? b, c (art. 1562 alin. 2, Curs, p. 568, nr. 537)

- a) Nu, pentru că plata este un fapt juridic;
- b) Nu, deoarece plătirea vizează stingerea unei datorii exigibile;
- c) Nu, dacă nu se probează cunoașterea de către accipiens a faptului că efectuarea plății neexigibile creează sau mărește starea de insolabilitate a debitorului.

17. Pentru admisibilitatea acțiunii oblice, creanța titularului acestei acțiuni trebuie să fie: b (1560 alin. 1)

- a) certă, lichidă și exigibilă;
- b) certă și exigibilă;
- c) anterioară nașterii dreptului cu privire la care debitorul este pasiv.

18. A constituie în favoarea lui B un drept de ipotecă asupra terenului său în vederea garantării unui împrumut. Ulterior, A constituie în favoarea lui C, un drept de suprafață pe o durată de 50 de ani asupra terenului ipotecat. C edifică o construcție pe teren. După scadența împrumutului, B trece la executarea silită asupra terenului și a construcției. a (2355, 2382)

- a) B are dreptul să urmărească atât terenul cât și construcția;
- b) C are un drept de retenție opozabil lui B asupra construcției;
- c) B poate cere doar revocarea actului de constituire a dreptului de suprafață făcut în fraudă intereselor sale.

IV. Speța:

A, în calitate de constituitor, încheie cu B și C, în calitate de avocați-fiduciari, un contract de fiducie. Convenția transferă către B și C cinci drepturi de proprietate: patru erau proprietăți mobiliare și unul era un drept de proprietate imobiliar. X este desemnat beneficiar. Fiducia este înregistrată la Fisc, în AEGRM și în C.F.

La un moment dat, imobilul vizat de fiducie se deteriorează. B și C încheie o antrepriză cu Y. Antreprenorul Y se obligă să efectueze lucrările de întreținere necesitate de imobil. B și C se îndatorează să plătească 50.000 de euro, după 1 an de la finalizarea lucrărilor.

După 6 luni, fiduciarii încheie o locațiune, privitoare la imobil. Z este locatar. După alte două luni, o porțiune din imobil se părușește și îl rănește grav pe V. Acesta rămâne în comă câteva săptămâni.

După ce își revine, V introduce o cerere de chemare în judecată împotriva lui A, B, C, Y și Z. V solicită despăgubiri, în solidar, de la toți părțile. Împotriva lui A este invocată răspunderea delictuală pentru ruina edificiului, V fiind de părere că proprietar este constituitorul. În contra lui B și C, este invocată răspunderea delictuală pentru fapta prepusului Y. Referitor la Z, este invocată răspunderea delictuală pentru lucruri, V indicând că Z era paznicul imobilului și că paza i-a fost transferată prin locațiune. V mai adaugă că el are posibilitatea să opteze între răspunderea pentru ruina edificiului și răspunderea pentru lucruri. Finalmente, V arată că, în relația dintre el și Y, va interveni răspunderea delictuală pentru fapta proprie. V insistă asupra ideii că, din perspectiva sa, neexecutarea contractului de antrepriză de către Y are semnificația nesocotirii obligației generale și negative *neminem laedere*; așa fiind, Y va răspunde delictual. Y se opune. El este de acord că nu și-a executat, corespunzător obligația de a efectua lucrările de întreținere a imobilului, dar arată că doar fiduciarii (i.e., partenerii săi contractuali) îi pot solicita despăgubiri și numai pe teren contractual.

Argumentat, analizați următoarele aspecte: a) în sarcina cui se angajează răspunderea delictuală pentru ruina edificiului; b) dacă victima poate opta între răspunderea pentru ruina edificiului și răspunderea delictuală pentru lucruri, Z fiind paznicul juridic al imobilului; c) dacă B și C pot răspunde pentru fapta antreprenorului Y, în virtutea răspunderii comitentului pentru prepus; d) dacă Y ar putea răspunde, delictual, pentru fapta proprie față de V; e) dacă antreprenorului Y îi aparține vreo garanție, care să-i asigure creanța împotriva fiduciarilor.

BAREM: a) Răspunderea pentru ruina edificiului se angajează în sarcina fiduciarilor, căci aceștia sunt proprietarii imobilului.

b) Opțiunea între răspunderea pentru ruina edificiului și cea pentru lucruri este exclusă. Răspunderea pentru ruina edificiului este una specială, în relația cu răspunderea pentru lucruri. Atunci când sunt reunite exigențele răspunderii pentru ruina edificiului, intervine doar aceasta.

c) B și C nu pot răspunde pentru Y, în virtutea art. 1373. Antreprenorul Y nu este prepusul (i.e., subordonatul) fiduciarilor.

- d) Y poate răspunde delictual față de V. Între cei doi nu există vreun contract. Față de V, Y a nesocotit obligația generală și negativă *neminem laedere*.
- e) Y beneficiază de ipoteca legală și imobiliară, indicată de art. 2386 pct. 6 C. civ.